

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Rapports entre le plexus solaire et le cerveau

Raporturile dintre plexul solar și creier

Conferința din data de 19.09.1970

Există, desigur, foarte multe pasaje din această conferință pe care le putem relua și explica mai bine, pentru că eu, în unele locuri, spun că Dumnezeu este atât de departe, de inaccesibil, încât nu putem intra în comuniune cu El în mod direct. Iar apoi spun că este atât de accesibil, atât de aproape, că aproape Îl atingem. Unii, care aud astfel de lucruri, sunt perturbați/nu știu ce să creadă. Din fericire, pentru cei care nu au această capacitate de a înregistra, de a supraveghea, de a analiza, aceste lucruri trec (neobservate). Din fericire ! Nici măcar nu vor observa această contradicție. Nu o vor observa. Eu sunt cel care o vede. Și pentru că o văd, o captez, o percep, mă opresc pentru câteva cuvinte de explicație. Unde este adevărul ? Veți vedea că nu există nici o contradicție. Dumnezeu este atât de inaccesibil, atât de îndepărtat, atât de puternic, atât de extraordinar, încât cel care poate avea acces la El direct, fără a se putea pregăti, ca toți ceilalți, până la a deveni un Cheburin, este pulverizat, dispare din spațiu. Să facem o mică comparație cu electricitatea. (În contact cu) o electricitate de înalt voltaj, omul dispare. Și ce e electricitatea (pe lângă Dumnezeu) ? Dar aceasta este doar o modalitate de a-i face pe oameni să reflecteze. Și cum se face că, după aceea, afirm exact contrariul. Zic: «O, e atât de aproape, iar bieții creștini îl caută atât de departe !». A, da. Au dreptate creștinii, în parte, când gândesc că Dumnezeu este cu adevărat inaccesibil, abstract, insesizabil... Numai că le lipsește știința inițiativă, pentru a vedea că, deși este (atât de) îndepărtat (de noi), între El și noi sunt intermediari, o întreagă ierarhie îngerească, și toate pot veni până la Pământ și chiar mai în profunzime decât atât, până în adâncul oceanelor și în centrul pământului. Nimic nu poate împiedica ceea ce trimite Dumnezeu, până în adâncul pământului. Numai că aceasta se realizează prin intermediari, acești mesageri, și cum lucrurile se materializează din ce în ce mai mult, se concretizează, ceea ce era atât de subtil devine aproape sesizabil. Ce putem spune despre lumină, despre căldură, despre viața ? Vom spune că sunt doar o reflectare, ceva extrem de inferior din

adevărata Lumină, din adevărata Căldură și din adevărata Viață. O zgură, ceva condensat care vine până la noi. Deci această lumină a Soarelui și această căldură a Soarelui și vitalitatea Soarelui, oh, là, là ! sunt ceva mult prea material, prea vizibil ! Așadar, îndărătul acestei lumini a Soarelui este Lumina lui Dumnezeu, dar noi nu o putem cunoaște. Iar această Căldură, această Iubire ? Nici pe ele. Dar Viața ? Gradul intens al vieții ? Nici pe ea. Iată cum se pot explica cele două (afirmații): Dumnezeu este imposibil de cunoscut, insesizabil, imponderabil și, în același timp, aproape că ne atingem. Ei da, dar sub ce formă? Sub o formă deja foarte, foarte îndepărtată, foarte, foarte imperfectă. Iată adevărata știință inițiatică ! Nu trebuie să ne imaginăm acum că lumina Soarelui este adevărata Lumină a lui Dumnezeu ! Este o reflectare a adevăratei Lumini, o foarte palidă reflectare. Pentru că cealaltă Lumină, noi n-o putem cunoaște și înțelege. Este atât de subtilă, atât de puternică, încât pentru noi devine întuneric. Pentru noi ea este/devine tenebre – și chiar pentru alte spirite, mult mai evolute decât noi. Și apoi, mai există un articol, un capitol în această știință inițiatică – dacă se poate spune așa – articol, capitol – pentru că nu este o carte scrisă care să aibă capitol, dar în fine... - se spune că tenebrele au produs lumina/că din tenebre s-a ivit lumina. Lumina vine din întuneric. Întunericul este mama, (iar) lumina este copilul. Înțelege dacă poți ! Sau (se mai spune că) totul a venit/ieșit din haos. Haosul: o materie inorganizată. Și asta este foarte greu de înțeles. După greci, hyle ?????, acest haos, care este simbolizat printr-un cerc, zero; haosul este un cerc, este infinitul, este materia neînsuflețită. Astfel de noțiuni sunt foarte greu de înțeles. Trebuie să fii foarte , foarte avansat, foarte evoluat și să înțelegi lucrurile mai degrabă fără a le înțelege cu creierul/cu mintea. Da, în ființa omenească există alți centri, există alte capacități superioare creierului, care pot sesiza și înțelege și cunoaște dincolo de creier. Iar creierul, săracul, nu este capabil. Iată de ce, toți acești filozofi, acești literați, acești savanți, acești scriitori, care vor să înțeleagă absolut totul cu bietul creier, nu reușesc. Această înțelegere nu i-a fost dată creierului/mintii. Poate, puțin, teoretic, dar când e vorba de a simți, a înțelege, a atinge, a gusta lucrurile, de a le trăi, asta nu cu creierul se face. Aceasta este tot o pagină/o altă pagină din știința inițiatică. De altfel, în ce fel gândeau și vedeau oamenii lucrurile când spuneau că inima este aceea care înțelege ? Este inteligența inimii. În Evangheliile nu se vorbește de creier, se spune că (înțelegem) cu inima. Cum adică, cu inima ? Atunci oamenii au înțeles/crezut că este vorba de inima care pompează sângele. Nu este aceasta. Adevărata inimă inițiatică se află în plexul solar. El este cel care simte, care înțelege, care sesizează adevăratele adevăruri inițiatice. Creierul poate doar să

discute puțin, să scrie, să vorbească, să facă pe grozavul, fără a avea o idee clară asupra lucrurilor. Așa se petrec acum lucrurile în lumea celei de-a cincea rase: oamenii explică, vorbesc, scriu etc., dar n-au înțeles nimic, ei înșiși, pentru că nu este imposibil (să înțelegi) cu creierul. Trebuie să trăiești lucrurile pentru a le înțelege. Să le trăiești cu întreaga ființă, pentru că plexul solar este și el un creier, dar cu totul altfel constituit, care este atât de strâns legat de funcțiile corpului fizic – de respirație, de eliminare, de nutriție, de absolut tot, de creștere și așa mai departe, de circulație, de sistemul nervos – și plexul solar este cel care alimentează creierul. Creierul este un produs al plexului solar, este copilul lui. Iar plexul solar, în timp de mii de ani, a vrut să se manifeste prin cap, pentru a se putea exprima, dar el este cel care-i trimite mijloacele de subzistență, hrana, banii – adică energiile, forțele – iar când plexul solar încetează să i le trimită, creierul doarme, sau îl doare capul și este abrutizat, pentru că plexul solar nu-l mai alimentează, nu-i mai trimite hrana. Și cel care intră cu adevărat în comuniune cu universul, nu este creierul. Creierul comunică parțial cu anumite lucruri, doar plexul solar este legat de întregul cosmos, pentru că de el depind circulația, respirația, alimentarea, creșterea, eliminarea, tot. De el depinde toate acestea. El conduce tot. Și cum creierul și plexul solar sunt întrucâtva separați – deși nu sunt tocmai separați – dar creierul nu știe cum să intre în comunicare cu plexul solar. Plexul solar este un creier inversat: în capul omului, materia cenușie se găsește la suprafața creierului, iar materia albă este în interior, adică sub materia cenușie. În plexul solar este invers: materia albă este în exterior, la suprafață, iar materia cenușie este ascunsă înăuntru. Deci este exact invers. Dacă creierul gândește cu materia cenușie, plexul solar simte cu materia albă. El simte. El simte tot. Simte tot ce se petrece în ființa omenească, în toate celulele; de aceea tot timpul este ocupat să remedieze/repere, în timp ce creierul nu simte nimic în afară de cazul când lucrurile stau foarte prost, când totul este obturat, când au apărut deja durerile și nu știe cum să remedieze. De exemplu când aveți palpitații, ca să le răriți, sau când sunt prea lente, muriți și nu puteți să vă faceți inima să funcționeze normal; sau aveți dureri de stomac... Creierul este incapabil, nu știe, nu depind toate de el, în timp ce plexul solar, dacă îi asigurăm condiții bune, ca să poată funcționa în întregime normal, el remediază tot; el are toate remediile medicale, toată farmacia, omul nici nu-și imaginează... Și cum el este în comunicare cu toate organele, cu toate celulele, știe ce se petrece și știe cum să remedieze, deci este mult mai bine pregătit, dotat, decât creierul pentru că face minuni, miracole. Iar lucrul acesta nu este suficient explicat. Chiar și în știința medicală, mă întreb dacă lucrurile sunt explicate așa. Nu știu, poate... n-

am idee. Și cum plexul solar este în comunicare cu întreaga ființă omenească, cu toate celulele, el primește (informații despre) tot ce se întâmplă și remediază, deci este la curent. Este bine informat. Și faptul că este bine informat dovedește că este în continuare nu numai cu corpul fizic, ci cu întregul cosmos. În timp ce creierul nu este în continuare cu întregul cosmos. Îl putem face să intre în comuniune, dar oamenii nu au ajuns încă (la acest nivel de evoluție) și întrucât creierul s-a format extrem de recent, de târziu – în timp ce plexul solar exista de la începuturile Creației – creierul s-a dezvoltat prea târziu, prea târziu, la animale, la insecte, la oameni... Foarte, foarte târziu. Am avut întotdeauna întrucâtva un creier – de exemplu furnicile, au un creier și creierul furnicilor este mai bine organizat decât cel al oamenilor. Întrucât ele sunt foarte «bătrâne», au existat înaintea oamenilor, sunt mai străvechi decât omul, ele au reușit să-și organizeze creierașul. Dacă vom compara creierul unei furnici cu cel al omului, oh, là, là ! Acest creier este atât de minuscul și cât este de bine organizat ! Ce lucruri face ! Te întrebi chiar ce este acest mister, (ca o furnică) să aibă un creier atât de mic și să facă lucruri mai extraordinare decât fac oamenii. Deci creierul (nostru) încă nu este organizat cum trebuie. Va fi organizat, mai târziu; el are misiunea lui, de a înmagazina multe lucruri, cunoștințe etc. și să facă lucruri formidabile; dar cel care conduce, care comandă, care este sursa, care trimite sau care nu trimite, de care depinde tot, este plexul solar împreună cu centrul Hara, care este puțin mai jos. Ele sunt în comunicare, sunt legate unul de celălalt.

Acest centru Hara este încă necunoscut savanților. Numai ezoteriștii orientali cunosc multe lucruri despre Hara. El se găsește la patru centimetri sub ombilic. Are funcțiile lui, misiunea lui, (...), are puterile lui, este formidabil, acest centru – ce poate da, ce poate face ! Iată alte lucruri necunoscute pentru occidentali. Ei sunt pe cale să se distrugă, pentru că întreaga lor activitate se desfășoară în creier: calculi, griji, una și alta, iar creierul nu prea este pregătit să reziste acestei tensiuni, acestor ocupații, și toate bolile nervoase vin din aceea că se încarcă prea tare creierul. Dacă occidentalii ar ști cum să împartă munca și activitatea între plexul solar și creier, creierul s-ar simți atât de ușurat, de reconfortant și niciodată obosit. De ce ? Pentru că plexul solar nu obosește niciodată. Este un rezervor aproape inepuizabil și doar ființele omenesti care duc o viață stupidă, dereglată, stingheresc extrem de mult plexul solar în funcțiile lui și atunci se simt blocate, ca într-o patură, strânși, comprimați. Și multe persoane chiar mi-au spus: «Maestre, simt aici, aici, ceva strâns, blocat». Atunci le spun: «Pentru că nu trăiți cum trebuie. Sunteți pe cale de a demola factorul cel mai important de care depinde tot restul în organism». Și cum occidentalii nu știu cum să intre în

comunicare cu plexul solar pentru a-i da ordine sau a-l implora, pentru a-i spune să facă ceva, să remedieze unele deficiențe, ei nu pot intra în comunicare. Cum e cu puțință ca plexul solar să fie capabil imediat să facă să se vindece răni, să determine creșterea sau diminuarea/încetinirea unor lucruri/funcții, circulația sau digestia și toate celelalte ? Cum poate să facă toate acestea ? Iar creierul este incapabil de așa ceva. Există metode, pe care știința inițiativă le cunoaște, de a intra în comunicare cu plexul solar și de a-i cere, de a-l implora să facă anumite lucruri. Și când reușim să intrăm în comunicare cu el, plexul solar poate face minuni. Creierul nu. Așadar, este o întreagă știință de studiat în viitor pentru a îmbunătăți multe, multe lucruri. Deocamdată nu putem intra în comunicare (cu el) așa de repede, așa de eficient, așa de rapid prin intermediul creierului. Deci trebuie mai întâi să învățăm (despre) ce poate creierul să digere, să înțeleagă, să perceapă, ca să putem apoi acționa asupra plexului solar, ca acesta, la rândul său să aranjeze tot, să purifice tot, să organizeze tot, să armonizeze tot, pentru că el este capabil să modifice chiar și formele: forma feței, forma corpului, forma brațelor, a picioarelor etc., el poate. Peste tot. Problema este cum să ajungi până la el/cum să intri în contact cu el. El își duce viața lui independent. Omul aproape că nu participă cu nimic la ea, nu poate decât să acționeze asupra lui în mod indirect, așteptând ca într-o zi să poată să acționeze direct. Și cum putem acționa indirect? Străduindu-ne să ducem o viață armonioasă. Această viață armonioasă, cumpătată, rezonabilă, luminoasă, pură, înțeleaptă, inteligentă, o viață normală, o viață naturală, o viață în comuniune cu întreg universul, această viață acționează asupra plexului solar, adică îl deblochează, îl eliberează de anumite opreliști pe care noi am reușit să le cream, și degajându-se, după aceea remediază tot, foarte repede. Vă spuneam în alte conferințe: nu contați pe nimic, nu contați pe nimic, nici pe remedii, nici pe o anumită hrană, nici pe locuință, nici pe aparate, pe locuri, pe călătorii, pe plăceri... nu contați pe nimic atât de mult ca pe modul de viață. Nu este nimic mai presus. Modul de viață vă rămâne pentru totdeauna cheia a tot. În imediat, desigur, în fața oamenilor, care nu au răbdare, care nu au o viață atât de lungă pentru a vedea, pentru a verifica dacă este adevărat ce povestim noi – pentru că mor foarte repede, nu au timp să verifice aceste legi... dar în trecut erau oameni care trăiau secole și chiar milenii, și ei puteau să observe, să pândească și să noteze, să clasifice. Ei au văzut și ei sunt cei care au tras aceste concluzii, anume că, în timp, modul de viață e mult mai important, mai eficient în timp decât în imediat. În imediat, pentru moment/pentru o clipă, evident că ceea ce luați, ceea ce beți, mâncați, cu ce vă îmbrăcați, unde vă aflați și așa mai departe, ce faceți... ce aparate, ce

instrumente... tot ce este în afară noastră, capătă o importanță incalculabilă, dar pentru foarte puțin timp, pentru o clipă. Dar modul de viață, care a fost mereu respins, ca ceva care nu schimbă prea mult lucrurile, în timp ce dacă iei ceva de băut, de exemplu – droguri sau vin sau cafea sau excitante sau tranchilizante – sau dacă ești cu o fată drăguță sau în călătorie, aparent este formidabil, eficient și puternic, fără îndoială. În timp ce viața pe care o duci, să schimbi viața, este un lucru care dezamăgește, nu este izbitor, nu dă nici un rezultat ! Acestea sunt concluzii ale unor oameni care nu au trăit mult timp. Este așa, pentru o clipă, e rapid, e repede, dar apoi aluneci pe pantă în jos, sunt daune, sunt pierderi, lucruri de plătit, karma... Ceva inextricabil. În timp ce modul de viață, care nu este niciodată apreciată de oamenii stupizi – ei nu s-au oprit niciodată asupra modului de viață, (pentru a vedea) că este singurul lucru care îți îngăduie să găsești tot, să descoperi tot, să ieși din toate situațiile și să remediezi tot... Unde găsiți pe cineva care să vă vorbească de modul de viață ? In orice caz, nu doctorii, în orice caz nu savanții ! Pentru că vând produse, mobiliere, aparate, nu vă vor spune niciodată «duceți o viață rezonabilă !», ci vor spune: luați asta, miroșiți asta, înghițiți asta și veți fi OK. Așadar, modul de viață nu este propovăduit nicăieri, Cu excepția marilor Inițiați, pentru că ei au trăit, au constatat, s-au lovit de multe lucruri, au înțeles. Dar cine îi ascultă acum, bieții de ei ? Oamenii se bazează pe moment, pe senzații, pe lucrurile... și nu se gândesc la consecințe. Eu insist, chiar dacă nu sunt crezut, chiar dacă nu sunt rezultate, eu insist mereu în a vă spune, dragi frați și surori: «Credeti-mă, modul de viață este mai presus de tot !». În ceea ce mă privește, eu fac asta. Eu nu mimez decât pe modul meu de viață și dacă mi se întâmplă lucruri neplăcute sau ceva, în interior... spun mereu: «Prietene, n-ai ajuns încă să trăiești divin, așa cum trebuie ! Iată de ce ești în această stare». N-aș acuza niciodată pe nimeni și nimic pe lume, în timp ce oamenii acuză mereu obiectele, lucrurile, lumea... Ei nu se gândesc niciodată că modul de viață ar putea fi cauza esențială. Înțeleg, înțeleg că ceea ce vă spun nu va fi acceptat, pentru că este atât de îndepărtat. Dar sunt obligat să vă spun, (...) indiferent că-mi place sau că îmi displace, trebuie să vă spun chiar lucruri atât de îndepărtate, atât de neînchipuit, care nu corespund deloc practicii vieții, sunt obligat, și vi le spun. Și dacă sunt numai câțiva care se avântă și care spun pentru prima dată: «Gata ! Am înțeles, am să-mi schimb modul de viață !» nu trebuie să-și închipuie că imediat vor deveni miniștri, prefecți, profesori, directori și arhimiliardari. Nu. Nu. Dar interior vor fi asemenea de lucruri !... Ceea ce pot să le spun, e că, bieții de ei, nu vor găsi cuvinte, nici măcar în limba franceză, care e atât de bogată, pentru a exprima ce

vor simți și trăi. Nu vor găsi. Atunci vor vedea că limba franceză este limba cea mai săracă din câte există. Și dacă sunt turci, vor spune același lucru, dacă sunt englezi, vor găsi că engleza este limba cea mai săracă, pentru că interior vor simți lucruri pe care nu le vor putea traduce, nu le vor putea exprima. Vor căuta cuvinte și nu le vor găsi, pentru că acele cuvinte sunt din a 4-a, a 5-a, a 6-a dimensiune. Iar în limbă nu există cuvinte din dimensiuni atât de avansate. Tot ce s-a inventat aparține celei de-a 3-a dimensiune. Oamenii trăiesc în a 3-a dimensiune, și atunci au încercat să explice această a 3-a dimensiune.

Să vedem acum de ce se întâmplă în viață multe lucruri neplăcute, dezordonate, nefericite. Pentru că nu am luat în considerare acest punct de vedere: modul de viață. Și atunci, dacă vi se întâmplă tot felul de lucruri – ziceți: uite, nu prea am bani, iar soția mea e bolnavă, uite, nu sunt apreciat, uite oamenii sunt... tot ce se poate inventa – se datorează modului de viață. Pot să aduc dovezi, dovezi matematice; căutați explicația și veți descoperi că voi sunteți cauza, pentru că nu trăiți cum trebuie, adică nu gândiți corect sau nu simțiți corect, sau nu acționați corect sau nu vă comportați corect... Altfel, n-ar trebui să avem (parte) de acele lucruri. Să acceptați că voi sunteți perfecți și lucrurile totuși se târăsc așa, înseamnă să nu știți să gândiți. Nu gândiți corect. Și așa mai departe pentru toate celelalte.

Dacă astăzi vă hotărâți să luați numai această formulă și să spuneți: «Acum, ca criteriu, voi înțelege tot ce se petrece în viață – în viața mea, în viața altora – totul va fi revelat, totul va fi limpede, dar trebuie să accept/aplic această formulă: modul de viață». Și veți vedea, totul va fi limpede, totul va fi explicat, tot, tot, tot. Nu va mai fi nici o problemă. Totul o să fie clar. Dar dacă nu acceptați acest lucru/această formulă, veți fi tot timpul în cumpănă și tot timpul ceva nu va fi limpede și orice ați face și oriunde vă veți duce – la clarvăzători care văd clar/limpede – nu veți găsi claritatea/limpezimea. Modul de viață ! Și chiar dacă mă întrebați: «Dar tu trăiești cum trebuie ?», v-aș spune sincer: «În raport cu mulți alții, pe care i-am văzut, pe care i-am observat, mi se pare că trăiesc o viață minunată, dar comparându-mă cu divinitățile, încă mai lucrez pentru a ajunge acolo». Acesta este răspunsul sincer. Pentru că viața, modul de viață, are grade. Pentru că, să presupunem că gândiți foarte corect, frumos, luminos și iubiți pe toată lumea, lucrați, acționați, dar într-o bună zi, când veți merge mai departe, vi se vor dezvălui activități și munci pe care nici nu le bănuiați, de o asemenea splendoare, încât veți găsi că era bine (cum trăiați) în comparație cu lumea întreagă, dar că mai sunt încă aspecte, mai sunt încă grade, lucruri și mai perfecte – și asta vi se poate întâmpla chiar și în fiecare zi. Iată

adevărul. Nu descresc în ochii voștri spunând asta. Acesta este adevărul. Dacă mă compar cu furnicile, oh, sunt un elefant. Dar dacă mă compar cu Heruvimii, cu Serafimii, sunt o furnică ! Chiar și eu ! Sau poate un purice. Și dacă acel purice vă deranjează, nu dați foc la cuvertură !

În ceea ce privește această problemă, pentru mine nu există un subiect care să mă preocupe mai mult; tot ce v-am povestit despre personalitate, despre individualitate – spunându-vă că sunt lucruri esențiale pentru mine, că le iau ca pe un criteriu absolut pentru a-i categorisi pe oameni și a analiza lucrurile – sunt mărunțișuri. Am să vă spun ce este esențial pentru mine, care este subiectul aflat în centrul existenței mele: e modul de viață. Încă mai vreau să trăiesc din ce în ce mai bine, din ce în ce mai bine – mai bine nu după cum cred oamenii, nici măcar după ce cred misticii, oamenii religioși. Nu, nu, nu ! Iată singura mea grijă, v-o revelez astăzi, esențialul vieții mele. În timp ce celelalte subiecte pe care le abordez – privitoare la Armonie, la Înaltul Ideal și la Fericire și la Iubire, la Ierarhi – acestea sunt mijloace, metode, pentru a ști cum să ajungi, cum să facilitezi lucrurile, dar nu sunt centrul vieții mele. Sunt părțile. Centrul vieții mele este cum să trăim corect, așa cum trebuie, perfect, divin, în modul cel mai util cu putință, cât mai luminos cu putință. Și atunci, pentru că știu că nu s-a terminat, că nu mă pot mândri spunând: «Eu acum am reușit, acum trăiesc cum trebuie !» - nu, nu, nu – în fiecare zi încerc să mai adaug câte puțin. Dacă dau înapoi, de exemplu – să presupunem că regresez din ce în ce. Este inconștient, este fără vrerea mea. Eu, în conștiința mea vreau să avanseze/progresez. Și e posibil să dau înapoi. Nu se știe niciodată; poate sunt un rac. În dorința de a avansa, merg îndărat ! Ca racii. El arată copilului cum să meargă. Și mergea înapoi.

Și acum, întrucât este subiectul esențial al vieții mele, pot vorbi o viață întreagă despre el, pentru că nu există lucru mai important pentru mine. Dar pentru mulți alții am constatat că nu este important. Ceea ce-i interesează, sunt lucruri fenomenale (ceea ce ține de fenomene), iar latura esențială – cum să trăiești – a, nu, nu, nu ! Îi interesează să citească romane din seria neagră, romane polițiste sau cărți scabroase, care povestesc lucruri intime. Iar modul de viață ? Nu cred că sunt mulți oameni pe pământ care să se ocupe de asta, vă asigur. Nu-i interesează, își pierd timpul ! Multe alte ocupații îi preocupă și câștigă (bani) de pe urma lor. Dar aceasta – (modul de viață) – ce câștig le aduce? Nimic. Și atunci constat că există o imensă necunoaștere în privința acestui subiect. Mă întreb chiar dacă vor exista frați și surori care vor urma aceste lucruri, care vor spune: «Și eu vreau să mă decid să trăiesc acum din ce în

ce mai armonios, în acord cu Divinitatea» - pe cât posibil, pentru că pe Pământ, știți foarte bine, suntem mereu limitați – din cauza corpului fizic și toate celelalte. Suntem limitați. Dar cum vă spuneam în primele momente ale acestei conferințe. Inițiații, care au lucrat foarte mult, au descoperit că în noi există ceva ce se numește Spiritul nemuritor, etern, pe care dacă reușim să-l scoatem la iveală, să-l trezim, ca să se ocupe el însuși, este în stare de a ne face liberi, nemuritori și a ne cufunda în fericire. Și asta în ciuda limitărilor. Dar dacă nu reușim să trezim acest principiu etern, atunci, evident, vom trăi într-o condiționare totală; totul ne va limita: timpul, istoria, familia, societatea, războaiele, evenimentele și pântecelul, stomacul și mai ales sexul. Vom fi atât de limitați, vom geme, pentru că nu vrem să trezim singurul factor capabil să ne facă să ieșim (din limitare); nu îl trezim, vrem să luptăm noi înșine. Dar nu suntem înarmați, nu știm prea multe, nu putem face față și capitulăm. Iată de ce există victime și învinși și capitulăm: pentru că suntem ignoranți, contăm prea mult pe posibilitățile personalității. Personalitatea nu este capabilă (de asta). Trebuie să facem apel la acest spirit, care este bine înarmat. El este capabil. De aceea vă spuneam ieri: nu luptați contra senzualității sau a tendinței sexuale, pentru că este normal, este natural/firesc, natura însăși a dat asta (oamenilor), ea a creat asta, din multe motive. De această forță milenară, care este foarte, foarte bine înrădăcinată în celule, cum o să triumfe un amărât de om, cu ignoranța lui ? El o va suprima, va încerca să scape de ea. Nu, nu așa, în nici un caz ! Această tendință va dăinui veșnic numai că trebuie canalizată, orientată, iar pentru a putea face asta trebuie să ceri ajutorul cuiva care cunoaște aceste lucruri. Acel cineva va asuma acest lucru, el știe cum să procedeze. Să luăm un exemplu: omul este ignorant, nu știe că în el însuși este o întregă rețea formidabilă de canale, de țevi, de fire care merg până la creier. De la organele inferioare până la creier există o întregă instalație, pentru a putea aduce forțele până sus. Iar omul nu știe cum să facă asta. El trebuie să întrebe o entitate, care se află în el însuși, cum să facă să treacă energiile (prin această rețea) până la creier. El însuși nu știe unde este această rețea de canale, această instalație electrică și toate celelalte. Și totuși ele există. Dumnezeu le-a instalat în noi la nașterea noastră – țevării, etc. Noi nu cunoaștem toată această bogăție de instalații: canale mult mai fine decât capilarele – capilarele și nervii sunt zero, sunt grosolane, sunt niște odgoane în raport cu aceste conducte. Și dacă, așa cum vă spuneam, o viță, un butuc de vie știe cum să facă, cu atât mai mult un om poate să facă acest lucru. Pentru că eu m-am oprit asupra unui lucru căruia știința a neglijat să se oprescă: cum se face că sunt sâmburi/cum ajung sâmburii în boabele de struguri ? Și cum

s-au format acești sâmburi ? Pentru că în boabă există ceva, un suc, un lichid și în interior câțiva sâmburi, care sunt tari. Cum a făcut butucul pentru a trece acei sâmburi prin tulpini, pentru a-i introduce într-o boabă de strugure ? Și am descoperit. Dacă savanții nu se ocupă de asta – ei se ocupă de alte lucruri: cum să trimită rachete, cum să distrugă țări întregi – eu mă ocup de sâmburii de strugure ! Sâmburii ! Știți povestea: în America, o învățătoare i-a întrebat pe copii cum se numește acel mic satelit, care fusese creat. Iar ei au răspuns: Pamplémousse (Grapefruit), doamnă ! Și de ce n-a mers ? Din cauza sâmburilor/unor probleme, dificultăți*, doamnă învățătoare – a spus o fetiță.

(* în lb. franceză «pépin» înseamnă “sâmbure (mic)”, dar și “dificultate”)

Din cauza sâmburilor. Acel Pamplémousse/Grapefruit avea sâmburi. Toate grapefruit-urile au sâmburi. Era atât de evident, în căpșorul acelei fetițe, că un grapefruit are sâmburi !

Așadar, cum a reușit butucul de vie să introducă acei sâmburi ? Am să vă explic. Butucul de vie cunoaște un proces alchimic formidabil: «solve» și «coagula». Alchimiștii și magii au scris mereu «solve» și «coagula» (...) în cărți, pe stelele în cinci colțuri. Și iată că vița le cunoaște ! În ce fel ? Vița știe cum să ia latura eterică a unui lucru, să o treacă prin canalele extrem de fine din cep, și apoi să o condenseze într-un gaz, și apoi să o condenseze și mai mult până îl face lichid, și apoi să-l facă să se întărească. În felul acesta sâmburii au trecut în stare eterică prin tulpini și apoi s-au condensat. De ce omul n-ar face la fel ? Natura l-a pregătit pentru asta, numai că oamenii nu știu cum să facă să procedeze. Evident, de data aceasta nu mai e vorba de sâmburi, ci de mult mai mult. Numai că ei nu știu. Iar Inițiații au urmărit acest lucru, l-au studiat, s-au oprit asupra lui, și acum îi sfătuiesc pe discipolii lor cum să trimită lucruri până la creier. Iar ceilalți irosesc tot, pierd tot !

Să sperăm că lumea invizibilă mă va inspira pentru a vă revela și alte lucruri despre plexul solar și centrul Hara. De multe ori asta nu depinde de mine. V-am spus de multe ori. Eu nu pregătesc nimic, n-am nici o idee despre ce să vă vorbesc. Vin aici. Creierul meu este o tabula rasa. Nimic. Nici o idee. Și apoi primesc subiectul sau despre ce trebuie să vă vorbesc. Dacă Ei vor să vă revelez și alte lucruri despre Hara... Pentru că Hara te face să devii atât de activ, atât de energic, atât de muncitor, fără să obosești vreodată și să fii în comunicare cu întreaga lume – așa cum plexul solar este în comunicare cu toate organele: este un simbol (al faptului) că este în comunicare cu Cosmosul. Pentru că dacă luăm sistemul solar, de exemplu, el este deja un organism; el are organele lui – are inimă, are ficat, are stomac, are creier, are plămâni, tot, tot, tot. El este în

comunicare cu latura celestă. Iar modul de viață este mai presus de orice. Modul de viață... Ce este modul de viață ? Am să vă spun: modul de viață înseamnă că sunteți un mag. Dominați, trimiteți diverse lucruri, acționați asupra întregii Naturi. Și să nu știți cum să trăiți înseamnă să fiți un vrăjitor, un magician, un magician negru care distruge tot, care risipește tot. Pentru că nu este nimic mai magic pentru ființa omenească decât să știe să trăiască așa cum trebuie. Atunci emiteți forțe și puteri din cele mai bune, pentru a aranja tot, a armoniza tot. Deci sunteți un mag. Iar dacă amestecați lucrurile – câte ceva bun, câte ceva rău – sunteți un magician. Dacă totul devine urât, totul devine murdar și dezgustător și întunecat – sunteți un vrăjitor. Mag, magician, vrăjitor. Iată gradele. Iată gradele vieții perfecte. Deci, dacă trăiți cum trebuie, sunteți un mag. De ce ? Pentru că îmbunătățiți tot, armonizați tot, și atunci beneficiați de tot. Acesta este magul. Dar dacă amestecați lucrurile ? Atunci sunteți un magician, care face când bine, când rău, pentru că sunt oameni care îi cer, îl plătesc; atunci că este pentru bine, că este pentru rău, îi este tot una. Dar magul – niciodată ! Niciodată nu va face rău, orice i s-ar propune ! El lucrează numai pentru lumină. Iar vrăjitorul nu iubește lumina, nu iubește binele, detestă, urăște, sfâșie, separă oamenii: e un vrăjitor.